

ΔΥΣΛΕΞΙΑ

- Δημοσίευση: katerina178728

Γεια σας, είμαι μαθήτρια της Β Λυκείου όπως και όλοι σας φυσικά !Ζω σε μια κωμόπολη λίγο πιο έξω από την Χαλκίδα ,στην Εύβοια! Η αλήθεια είναι πως δεν έχω μάθει να εκφράζομαι γραπτά αλλά κυρίως με τον προφορικό λόγο! Στον γραπτό δεν μπορείς να πεις όλα αυτά που νιώθεις ,που θες, πάντα νομίζεις πως ό,τι και να γράψεις θα είναι λίγο σε σχέση με όλα αυτά που μπορείς να πεις!

Η διαφορά σε εμένα είναι ότι έχω δυσλεξία, όσα παιδιά έχουν ίσως και να μπορέσουν να καταλάβουν τι μπορεί να εννοώ και το πώς μπορεί να νιώθω! Θυμάμαι στο δημοτικό (Τρίτη-Τετάρτη δημοτικού) που μαζευόμασταν τα κορίτσια και λέγομαι πόσες ώρες διαβάζαμε κάνοντας "ανταγωνισμό" για το ποια θα έχει διαβάσει τις λιγότερες ώρες άφηνα τις άλλες πάντα να πούνε πρώτες και μετά να πω εγώ, γιατί τις περισσότερες φορές ήταν διπλάσιες ώρες και κάθε φορά με πολύ κούραση.

Μου φαινόταν όλα τόσο δύσκολα: οι γονείς μου να προσπαθούν να μου εξηγήσουν τα μαθήματα κάνοντας τα πάντα και εγώ να μην μπορώ να τα καταλάβω ή να μην τα θυμάμαι! Από την άλλη ο δάσκαλος μου μας έλεγε ότι είναι ανωριμότητα, πράγμα που αποδείχτηκε λάθος.

Από τότε ξεκίνησε το ψάξιμο τι μπορεί να έχω, επισκεφτήκαμε πολλά ιδιωτικά κέντρα για μαθησιακές δυσκολίες. Στο πρώτο δεν διαγνώστηκε απολύτως τίποτε και μου είπαν ότι ο πατέρας μου ανησυχούσε περισσότερο από ό,τι έπρεπε!

Εμείς όμως συνεχίσαμε! Πήγαμε στην Αθήνα και εκεί διαγνώστηκε για πρώτη φορά η δυσλεξία. Θυμάμαι ότι είχα φοβηθεί πάρα πολύ, γιατί δεν ήξερα τι ήταν αυτό. Λογικό για ένα παιδάκι της πέμπτης δημοτικού.

Αφού βρήκαμε ποιο ήταν το πρόβλημα, ξεκίνησα μαθήματα σε ένα ιδιωτικό κέντρο για μαθησιακές δυσκολίες. Στην αρχή ήταν λίγο περίεργα γιατί ξαφνικά άλλαξε η καθημερινότητα μου για κάτι που το έλεγαν δυσλεξία. Αυτό κράτησε 4 χρόνια.

Όταν «τελείωσα» πλέον το κέντρο είχα αλλάξει τρόπο σκέψης, εκεί είχα γνωρίσει πάρα πολλά παιδιά με πάρα πολλά προβλήματα (νόησης, κίνησης κ.α.). Έβλεπα πως μου φέρονταν, την αγάπη που ήθελαν να δείξουν πράγμα που δεν νομίζω ότι έχουν ζήσει πολλά παιδιά της ηλικίας μου.

Πάντως οι αντιδράσεις των συμμαθητών μου, όταν έμαθαν ότι έχω δυσλεξία ήταν αποκαρδιωτικές και κυρίως οι διάφορες εκφράσεις λύπησης «δεν είσαι χαζή» «μια χαρά μιλάς» κ.α. Είναι ντροπή η δυσλεξία; Έχω γνωρίσει παιδιά που είναι πανέξυπνα αλλά λόγω οικονομικών δυσκολιών ή αδιαφορίας των γονέων είναι εντελώς παρατημένα!

Τελειώνοντας από το κέντρο είχα κάνει τρομερή πρόοδο στο θέμα της απόδοσης και φυσικά της ψυχολογίας, είχα μάθει να διεκδικώ τα δικαιώματά μου στο σχολείο ακόμα και τα σχετικά αυτονόητα και θεσμοθετημένα από το κράτος. Τι θέλω να πω; Έχω συναντήσει πάρα πολλούς καθηγητές που δεν θεωρούσαν απαραίτητο να με εξετάσουν προφορικά και άλλους πάλι που δεν ήξεραν να συμπεριφερθούν σε μένα και σε άλλα παιδιά με παρόμοια προβλήματα, σε κάνουν να νιώθεις τόσο χάλια μπροστά στους συμμαθητές σου!

Μεγαλώνοντας έμαθα ότι υπάρχουν σε μερικά σχολεία τμήματα για παιδιά που έχουν μαθησιακές δυσκολίες, πράγμα που τα βοηθάει πάρα πολύ κάτι που δυστυχώς εγώ δεν είχα στο σχολείο μου!

Ας αφήσω την μέση εκπαίδευση και ας περάσω στις ανώτερες και ανώτατες σχολές! Σαν μαθήτρια έχω μάθει να εξετάζομαι προφορικά σε όλα τα μαθήματα μέχρι και τις πανελλήνιες, μετά όμως; Ξαφνικά όλα ξεχνιούνται, ξαφνικά εσύ θα πρέπει να εξετάζεσαι γραπτά και πώς θα τα βγάλεις πέρα που τόσα χρόνια έχεις μάθει σε έναν άλλο τρόπο εξέτασης; Με ελάχιστα τμήματα του πανεπιστημίου να εξετάζουν προφορικά τα παιδιά με δυσλεξία; Εμένα δεν μου κόβει τα φτερά μου όταν σκέφτομαι πώς θα τα καταφέρω;

Έχει σκεφτεί κανείς ότι επιστήμονες σαν τον Αϊνστάιν ήταν δυσλεκτικοί; Μάλλον εμείς μόνο το σκεφτόμαστε για να παίρνουμε λίγο θάρρος. Γιατί κόβεις τα όνειρα ενός παιδιού που θέλει να γίνει αστυνομικός π.χ. με τη δικαιολογία ότι ο δυσλεκτικός δεν θα ξέρει να γράψει; Είστε σίγουροι ότι όλοι όσοι μπαίνουν στις σχολές της αστυνομίας ξέρουν; Δεν είμαι σίγουρη! Όταν ήμουν μικρή και μόλις είχα μάθει ότι έχω δυσλεξία είχα σχεδιάσει ένα κόμικ!! Που βρίσκεται παρακάτω!!

Κατερίνα, Λύκειο Ν.Αρτάκης!!

